

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **Ing. A.B., MBA,**
zastoupený Mgr. Darinou Čunderlíkovou, advokátkou
se sídlem Praha 2, Na Švihance 1519/11

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
se sídlem 28. října 117, 702 18 Moravská Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 15. 5. 2020 č. j. MSK 44011/2020, sp. zn.
DSH/9174/2020/Zaj, o dopravním přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 15. 5. 2020 č. j. MSK 44011/2020, sp. zn. DSH/9174/2020/Zaj žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Karviné, odboru správního ze dne 25. 3. 2020 č. j. SMK/044322/2020, sp. zn. SMK/105339/2019. Tímto rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), jehož se měl dopustit tím, že úmyslně dne 4. 7. 2019 kolem 8:25 hod. v Karviné na kruhové křižovatce ulic Rudé armády, Leonovova a Havířská jako řidič vozidla Škoda RZ X držel v ruce hovorové zařízení – mobilní telefon. Tímto jednáním porušil povinnost stanovenou v ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 000 Kč a byl zavázán k náhradě nákladů správního řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.
2. Žalobce ve včas podané žalobě namítal, že předcházející správní řízení o jeho přestupku trpí procesní vadou spočívající v tom, že správní orgán věděl, jak rozhodne, a ani po prvním upozornění žalovaného jakožto odvolacího orgánu nechtěl přijmout důkaz v podobě fotografií místa údajného spáchání přestupku ani v podobě realizace opětovného výslechu svědků. Poukázal na nesrovnalosti ve výpovědích svědků, kteří podle jeho názoru nevypovídali věrohodně a konzistentně. Nebyl nijak zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, neboť žalobce s mobilním telefonem nijak nemanipuloval a neměl jej v ruce; během jízdy sice telefonoval handsfree zařízení. Nadále si myslí, že je možnost, že si policejní hlídka spletla vozidla. Žalobce nesouhlasí s odůvodněním napadených rozhodnutí správních orgánů, že videozáznam z policejního automobilu je neupotřebitelný, když navíc žalovaný ve svém předchozím rozhodnutí uvedl, že policie ČR měla správnímu orgánu předložit veškeré důkazy, které měl správní orgán posoudit. V situaci, kdy žalobce s vytýkaným přestupkem nesouhlasil a již při zastavení Policií ČR se k této věci vyjadřoval, by bylo logické, aby záznam byl prohlédnut a předložen. Pakliže tento záznam správní orgán jako důkaz neprovedl a včas nevyžádal, porušil jeho právo vyjádřit se ke všem důkazům a podstatným skutečnostem tak, aby byl zjištěn řádně skutkový stav. Správní orgán I. stupně řádně „neupřesnil“ popis skutku, jak mu to bylo v předchozím zrušujícím rozhodnutí uloženo. Z uvedených důvodů se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného i správního orgánu I. stupně.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě dne 23. 9. 2020 popíral oprávněnost shora uvedených žalobních bodů a odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 5. 2020 č. j. MSK44011/2020 sp. zn. DSH/9174/2020/Zaj, z připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky a připojeného spisu Magistrátu města Karviné sp. zn. 105339/2019 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ust. § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:
 - z oznámení o přestupku ze dne 4. 7. 2019, že v tento den v 8:25 hod. přijížděl žalobce po ulici Rudé armády ze strany od třídy 17. listopadu, kde na kruhovém

objezdu za jízdy držel v ruce telefonní přístroj a dále pokračoval v jízdě po ulici Havířská, čímž porušil ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Na tomto oznámení se žalobce vyjádřil tak, že jej mrzí, že i přestože slušně požádal, zda mohou sjet o 100 m níže na parkoviště, jelikož stojí přesně před horizontem a hrozí střet vozidel, která jej předjíždějí a na horizontu se míjejí s vozidly v protisměru, byl odmítnut s tím, že vše je v pořádku. Jako svědkyně byla na záznamu uvedena stržm. I. Š.; záznam byl vyhotoven a podepsán pprap. J. K.,

- z úředního záznamu ze dne 4. 7. 2019, že v tento den bylo obvodním oddělením Policie ČR Karviná Mizerov započato šetření ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, ze kterého je podezřelý žalobce tím, že 4. 7. 2019 kolem 8:25 hod. v Karviné Hranicích řídil osobní automobil TZ Škoda Kodiaq RZ X, kdy přijížděl po ulici Rudé armády ze strany od ČS BalticOil ke kruhovému objezdu a dále pokračoval po ulici Havířská, přičemž za jízdy držel v ruce telefonní přístroj. Policejní hlídka ve složení pprap. J.K. a stržm. I. Š. ve stejný den kolem 8.25 hod. přijížděla po ulici Leonovova v Karviné Hranicích ke kruhovému objezdu, kde se tato ulice kříží s ulicí Havířskou a Rudé armády. Hlídka zpozorovala osobní automobil Škoda Kodiaq NS RZ X, který přijížděl na tento kruhový objezd z ulice Rudé armády, dále tento objezd opustil a pokračoval po ulici Havířská v Karviné Novém městě. V té době hlídka zpozorovala, že řidič uvedeného automobilu za jízdy držel v ruce telefonní přístroj a to zcela viditelně nad úrovní palubní desky a volantu. Proto se za vozidlem vydala a poté jej předepsaným způsobem za užití modrých výstražných světel a červeného nápisu STOP zastavila na pomezí Kovonského mostu. Jako řidič vozidla byl ztotožněn žalobce, který s projednáním přestupku v příkazovém blokovém řízení nesouhlasil a poté, kdy mu bylo sděleno, že přestupek bude oznámen přestupkovému řízení, začal hlídku upozorňovat, že se mu místo zastavení nepozdává, že hlídka bude mít z tohoto úkonu problémy, přičemž si hlídku začal natáčet na telefonní záznamné zařízení. Byla u něj provedena odborná dechová zkouška na přítomnost alkoholu v dechu s negativním výsledkem,
- dne 11. 7. 2019 vydal správní orgán I. stupně oznámení o zahájení řízení ve věci přestupku žalobce a dne 18. 7. 2019 předvolal žalobce jakožto obviněného z přestupku a svědky pprap. J. K. a stržm. I. Š.,
- z protokolu o ústním jednání před správním orgánem I. stupně ze dne 27. 8. 2019, že při něm žalobce uvedl, že po ulici Havířské nejel, telefon v ruce nedržel a že telefonoval za použití handsfree. K výpovědím svědků pak žalobce namítal, že vozidlo Škoda Kodiaq má palubní desku ve výšce téměř ramen a považuje za vyloučené, aby z pozice, kde policisté stáli, mohli vidět zepředu telefon. Oba svědky považuje za nedůvěryhodné, když první svědek uvedl, že u něj zastavili u Kovonského mostu, poté na horizontu a druhá svědkyně, že na horizontu, přičemž mezi umístěním jeho vozidla a místem, kde se zdržovala svědkyně, bylo dobrých 20 metrů.
Svědka J. K. uvedl, že s kolegyní přijížděli po ulici Leonovova od Kauflandu a dojeli ke kruhovému objezdu, kde se kříží Leonovova, Rudé armády a Havířská. Z pohledu z jejich strany z levé strany přijížděl žalobce, za jízdy manipuloval s mobilním zařízením; neměl ho u ucha, ale držel ho v úrovni nad palubovkou. Když přijížděli ke kruhovému objektu, stálo tam ještě jedno vozidlo, přesto svědek

přestupek viděl dobře asi po dobu 2 vteřin. Vozidlo před nimi nebránilo ve výhledu, neboť žalobce přijížděl z levé strany.

Svědky I. Š. vypověděla, že v době výkonu hlídkové činnosti jeli po ulici Leonovova směrem ke kruhovému objezdu, a když stáli před tímto objezdem, všimli si řidiče, který jede po ulici Rudé armády na kruhový objezd a drží hovorové zařízení v pravé ruce. Mobilní zařízení držel v ruce, nikoliv u ucha, ale na úrovni palubní desky. Před nimi stálo ještě jedno auto a svědkyně žalobce viděla od začátku kruhového objezdu, až když se ztratil za vozidlem, které stálo před nimi. Na otázku žalobce odpověděl, že zastavili na vrcholu Kovonského mostu,

- dne 27. 8. 2019 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce, které k odvolání žalobce žalovaný rozhodnutím ze dne 14. 10. 2019 zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. Žalovaný v tomto rozhodnutí poukázal na pochybnosti v tom, zda policisté zastavili právě vozidlo, jehož řidič držel v ruce mobilní telefon a zda tedy nemohlo dojít k záměně na místě přestupku pozorovaného vozidla za vozidlo obviněného – žalobce s ohledem na svědecké výpovědi. Tuto pochybnost mohl potvrdit nebo vyvrátit kamerový záznam ze služebního vozidla policistů, který jako důkaz při oznámení přestupku ze dne 4. 7. 2019 předložen správnímu orgánu nebyl. Žalovaný dále poukázal na nedostatečný popis skutkového děje ve výroku prvostupňového rozhodnutí,
- dne 20. 11. 2019 bylo uskutečněno další ústní jednání před správním orgánem I. stupně, k němuž byl předvolán toliko žalobce, a v tentýž den bylo vydáno další rozhodnutí o přestupku žalobce, které bylo k odvolání žalobce rovněž zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu I. stupně k dalšímu projednání s tím, že nebyl respektován právní názor žalovaného vyslovený v jeho rozhodnutí o prvním odvolání žalobce
- z protokolu o ústním jednání správního orgánu I. stupně ze dne 11. 3. 2020, že při něm byl opětovně vyslechnut svědek J. K., který uvedl, že k záměně vozidla určitě dojít nemohlo, ve vozidle byl žalobce sám, pokud u minulého výsledku uvedl, že „pak zajel za auto, které stálo před nimi“, bylo to tak, že stáli na kruhovém objezdu, kde se kříží Leonovova a Rudé armády a před nimi stálo dotyčné vozidlo. Žalobce přešel přes kruhový objezd a pak se rozjelo auto před nimi a oni následovali vozidlo žalobce. Svědek dále uvedl, že jako důkaz nebyl dodán záznam z videa, jelikož před nimi bylo stojící vozidlo a kamera je nasměrována vpřed. Protože v zorném poli stálo auto, nebylo třeba tento záznam zkoumat. Svědkyně I. Š. při tomto jednání vypověděla, že pokud v předchozím výsledku uvedla, že „až se jim ztratil za vozidlem, které stálo před nimi“, bylo to tak, že se jim určitě neztratilo úplně celé vozidlo; ztratila výhled na řidiče a auto si určitě nespletli. Záznam z kamery služebního vozidla neviděla. Dodala, že si určitě pamatuje, že žalobce řídil vozidlo, že nedošlo k záměně a že držel telefon v ruce;
- ze sdělení obvodního oddělení policie ČR Karviná 7 adresovaného správnímu orgánu I. stupně, že kamerový záznam ze dne 4. 7. 2019 již není možno doložit, neboť záznamy se zálohují podle provedeného záznamu posledních přibližně 14 dnů, kdy bývají automaticky přemazávány novými záznamy.

6. Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je rozhodnutí Magistrátu města Karviné, odboru správního ze dne 25. 3. 2020 o přestupku žalobce, proti kterému podal

žalobce rovněž odvolání a o kterém, jak shora uvedeno, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

7. Krajský soud považuje za vhodné připomenout, že napadené rozhodnutí žalovaného přezkoumal v souladu s dispoziční zásadou vyjádřenou v ust. § 75 odst. 2 věty první s. ř. s., podle níž soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
8. Zásadní žalobní námitkou žalobce bylo to, že s mobilním telefonem nijak nemanipuloval, neměl jej v ruce. Za jízdy sice telefonoval, avšak k tomu používá handsfree zařízení. Podle žalobce slyšení svědkové nevypovídali věrohodně a konzistentně a na jejich nesrovnalosti ve výpovědích žalobce poukazoval již v dřívějších odvoláních. Krajský soud vycházel z obsahu správního spisu správního orgánu I. stupně a ve shodě se správními orgány dospěl ke stejnému závěru, že jednání žalobce bylo dostatečně prokázáno a to oznámením přestupku ze dne 4. 7. 2019, úředním záznamem z téhož dne a zejména pak svědeckými výpověďmi policistů pprap. J. K. a stržm. I. Š. Tyto stěžejní důkazy byly dle názoru krajského soudu dostatečné k objasnění skutkového stavu věci. Jak bylo zjištěno z jednotlivých protokolů o ústním jednání před správním orgánem I. stupně, svědek J. K. uvedl, že když přijížděli ke kruhovému objezdu po ulici Leonovova, z jejich pohledu zleva přijížděl žalobce, za jízdy manipuloval s mobilním zařízením tím způsobem, že ho neměl u cuha, ale držel ho v úrovni nad palubní deskou. Když přijížděli ke kruhovému objezdu, před nimi stálo jiné vozidlo a viděl popisovaný přestupek asi po dobu dvou vteřin, neboť když vozidlo žalobce přijíždělo z levé strany, tak jim vozidlo před nimi nebránilo ve výhledu. Při doplňujícím výsledku tento svědek uvedl, že k záměně vozidla určitě nemohlo dojít a upřesnil, že když stáli na kruhovém objezdu, kde se kříží ulice Leonovova a Rudé armády, stálo před nimi dotyčné vozidlo; žalobce přešel přes kruhový objezd, poté se rozjelo vozidlo před nimi a jeli za žalobcem. Podle svědecké výpovědi I. Š. vykonávali tehdy hlídkovou činnost, jeli po ulici Leonovova směrem ke kruhovému objezdu, stáli před kruhovým objezdem a všimli si řidiče, který jede po ulici rudé armády na kruhový objezd a drží hovorové zařízení v pravé ruce. Toto zařízení držel v ruce, nikoliv u ucha, ale na úrovni palubní desky. Když stáli před kruhovým objezdem, stálo před nimi ještě jedno auto. Viděla vozidlo žalobce od začátku kruhového objezdu, až se jim ztratil za vozidlem, které stálo před nimi. Vydali se za ním a zastavili jej výstražným světlem a nápisem STOP policie. V rámci další svědecké výpovědi tato svědkyně vyloučila, že by mohlo dojít k záměně vozidla a upřesnila, že pokud při prvním výsledku uvedla, že se jim žalobce ztratil za vozidlem, které stálo před nimi, pak to bylo určitě tak, že se neztratilo úplně celé vozidlo, toliko ztratila výhled na řidiče. Auto si určitě nespletli. Krajský soud nemůže souhlasit s žalobní námitkou, že uvedené svědecké výpovědi jsou nevěrohodné a nekonzistentní. Naopak, nesouhlasí s tvrzením žalobce, že se vytýkaného přestupku nedopustil a že telefonní zařízení v ruce nedržel. Je totiž nanejvýš pravděpodobné, že osoba, které hrozí postih za přestupek, není ve věci nestranná a bude tedy tvrdit takové skutečnosti, které jí jsou ku prospěchu na rozdíl od předpokladu nezainteresovanosti výpovědi policistů. S žalobcem lze souhlasit v tom, že správní orgán I. stupně měl po obdržení oznámení o přestupku požadovat od policie ČR videozáznam pořízení kamerou policejního vozidla, nicméně toto pochybení nemá za následek porušení práva žalobce vyjádřit se ke všem důkazům a podstatným zkušnostem, aby byl řádně zjištěn skutkový stav, jak bylo žalobou namítáno.
9. Jako nedůvodnou hodnotí krajský soud i žalobní námitku spočívající v tom, že správní orgán I. stupně neupřesnil ve svém rozhodnutí popis skutku, jak mu to bylo uloženo ve

zrušujícím rozhodnutí žalovaného. Žalovaný v dřívějším zrušujícím rozhodnutí ze dne 14. 10. 2019 vytýkal správnímu orgánu I. stupně popis místa, ve kterém se žalobce přestupku měl dopustit, což prvoinstanční správní orgán v posledně vydaném rozhodnutí napravil tím, že jako místo přestupku uvedl kruhovou křižovatku ulic Rudé armády, Leonovovy a Havířské v Karviné.

10. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání podle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.
11. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 18. 1. 2021

JUDr. Petr Indráček
samosoudce